

Onlangs is het programma voor het eerstvolgende Symposium Bodem Breed bekend gemaakt. Het evenement wordt net als vorig jaar online gehouden. Gelukkig zijn velen daar inmiddels aan gewend, toch hoop ik dat het de volgende keer weer mogelijk is elkaar fysiek te ontmoeten.

Als gastvrouw treedt dit jaar de provincie Utrecht op, mijn geboorteprovincie. Gedeputeerde Hanke Bruins Slot vraagt in het openingswoord van het programmaboekje aandacht voor de volle ondergrond. Een belangrijke focus in haar provincie ligt op de winning van veilig en schoon drinkwater. Daarvoor wordt het grondwater gebruikt. Zij wijst ook op de winning van aardwarmte en de gevolgen daarvan voor de omgeving.

De gedeputeerde gaat speciaal in op mijn geboortedorp Zeist. Dat roept allerlei herinneringen bij mij op. Zij richt zij op de binnenstad van Zeist. Wij spraken vroeger altijd over 'het dorp' als we naar 'de binnenstad' gingen. En volgens mij wordt dat nog steeds gedaan. Eens een dorp, altijd een dorp. Tenzij je stadrechten krijgt natuurlijk. Voor belangrijke aankopen ging je wel naar de stad, maar daar bedoelden wij dan altijd 'stadsie' Utrecht mee.

Volgens de gedeputeerde kent de binnenstad van Zeist van oudsher een vervuilende industrie. Ik kan dat beamen. Het ging om grote bedrijven zoals de Gero, de Sola en Van Kempen en Begeer, waar ze bestek maakten. In grote tuinen in onze buurt werden kleine bedrijfsgebouwen gevestigd, waarbij het ook vaak om metaalbewerking ging. Het metaal werd in de regel nauwkeurig ontvet, wat grote gevolgen had voor de kwaliteit van het grondwater. Tel daarbij op de grondwaterwinning voor de productie van drinkwater en je ziet de bedreiging al op je afkomen. Dat weerhield onze familie uit Rotterdam er echter niet van om jerrycans met kraanwater uit Zeist mee naar huis te nemen, want dan smaakte de thee zo lekker.

Ik ben geboren op de Eikenlaan, vlak bij de waterwinning aan de Bergweg. Wij voetbalden in de tien jaarsbeschermingszone, die toen nog niet als zodanig was afgebakend. Wel stond er een bordje Verboden te voetballen, maar daar trokken wij ons natuurlijk niets van aan. De Eikenlaan kruist de Gerolaan, en daar woonden veel medewerkers van de Gero. Met één familie hadden wij bijzonder nauw contact. Met Sinterklaas mochten mijn zus en ik daar onze schoen zetten. En op zondagavond gingen wij daarheen om tijdschriften te ruilen. Met ladingen snoep keerden wij weer terug naar huis. De vrouw des huizes had een methode gevonden om aangekoekte pannen te reinigen. Zij begroef ze gewoon in de grond. En na een aantal weken waren de pannen weer schoon. Wij geloofden daar eerst niets van en moesten er hard om lachen. Pas veel later heb ik begrepen dat ik hier getuige was van de eerste in-situ biologische sanering ter wereld.

Bodem Breed gaat niet alleen maar over Zeist. Er komen talloze andere interessante onderwerpen aan de orde. Ik zou zeggen: schrijf je in.